

Mikrofan

Pirkanmaan
mikrotietokonekerho
MIKROFAN
24 vuosikerta

Pirkanmaan Mikrotietokonekerhon jäsenlehti 3/2004

Pirkanmaan
mikrotietokonekerho
MIKROFAN

Pirkanmaan Mikrotietokonekerho Mikrofani on laiteriippumaton yleiskerho, jonka tarkoituksena on edistää tietojenkäsittelyn ja mikrotietokoneiden käyttöä osaamista.

Kerhoillat

Tampereella Sampolan koulun luokassa 310, 311 tai 312 klo 18.00 ellei toisin mainita ohjelman yhteydessä.

Kerhon hallitus 2003:

Puh.johdaja Markku Sohkanen
363 6547 tai 040-512 5855
oh3kaq@ral.fi

Varap.johd. Hannu Haapasaaari
255 6639 tai 040-580 8439
hannu.haapasaaari@kotumbus.fi

Sihteerit Matti Suokas
363 3401
matti.j.suokas@ppinet.fi

Rahhoit. Avoinna (puh.johd. hoitaa
toistaiseksi)

Hall.jäsen Helena Alapere
368 5591
Helena.Alapere@dic.fi

Hall.jäsen Timo Laine
377 0324
tlaine@jippii.fi

Hall.jäsen Tauno Luukkala
31400830
isoflex@yritys.tpo.fi

Hall.jäsen Rauno Mäntyselkä
--
raunoman@surfeu.fi

Webbipaja Hannu Haapasaaari
255 6639
hannu.haapasaaari@kotumbus.fi

Mikrofanin internetissä:
Kotisivut: <http://www.saunalahti.fi/mikrofan>
Sähköposti: mikrofan@sci.fi

Mikrofanin jäsenlehti:
Mikrofan julkaisee jäsenlehteä neljä kertaa vuodessa ja järjestää kerhoiltoja kevät ja syyskaudella säännöllisesti joka toinen viikko torstaisin.
Kerhon jäsenmaksu on 20 euroa vuosi.
ISSN: 0786-4329
Painopaikka: Tehokopiointi Oy, Tampere
Painos: 60 kpl
Vastuutoimittaja: Markku Sohkanen

Sisällys:

Kokemuksia ja kokeilua sivu 3
Hannu Haapasaaari

Pehmeää dataa sivu 4
Helena Alapere

Linux liveinä sivu 5
Hannu Haapasaaari

Kun työtälä ei riitä monitorin näyttöllä sivu 8
Risto Korkee

Kansikuvat: Live -linux Knoppin kotisivun logo

Syksyn 2004 ohjelma :

9.9. Syksyn avaus: keskusteluilta
Hannu Haapasaaari

22.9. (ke) Tutustuminen TeliaSoneran
Markku Sohkanen

9.-10.10. Syysretki

21.10. Syyskokous ja Internetpuhelut
Markku Sohkanen, Risto Korkee

4.11. Digikuvauksesta
Panu Pyyvaara

20.11. (la) Redin Lahden radiomuseon
(bussimatka) Markku Sohkanen

3.12. (pe) Linux -ita Rientolan ATK
-luokassa Hannu Haapasaaari

10.12. (pe) Pikkujoulu
(paikka avoinna)

KUTSU:

Mikrofanin syyskokous pidetään 21.10. Sampolassa. Kokouksessa käsitellään kerhon sääntöjen §10 määrittelemät asiat

-hallituksen esitys ensi vuoden talousarvioiksi ja toimintasuunnitelmaksi

- määritellään jäsenmaksun suuruus

- puh.johdajan ja hallituksen jäsenen vaali

- muut kokoukselle syyskuun loppuun mennessä kirjallisesti esitetyt asiat

Tervetuloa

Hallitus

Kokemuksia ja kokeilua

Kesä on mennyt poutapäiviä bongaillessa. Poutapäivien bongailuhan tapahtuu niin, että istuskellaan tietokoneen äärellä ja asennellaan sekä kokeillaan mieleen tulevia.

Kokemuksia Windows XP:stä

Ehkä puolisen vuotta on käytössäni ollut Windows XP Home Edition. Hankinnan pontimena oli mahdollisuus jakaa nettiyhteyttä kotiverkkoon (kahden koneen verkko). XP:llä homma kuulemma olisi mahdollinen ja vaihtomasti toteutettava. Elisän tarjoama (kallia) modeemiyhteys palveli kyllä aikansa, mutta linux-kokeilujen edellyttämä kohtalaiseen runsas ohjelmapaketien hankinta netistä oli tavoittamattomissa. Siispä meidänkin perheemme on siirtynyt (kalliin) homepna- "laajakaistan" (256 kb/s) käyttäjäksi.

Onhan se ihan hieno, XP nimittäin. Valitettavasti kuitenkin päällimmäinen vaikutelma tuosta kotikäyttöön tarkoitettusta on se, että ilmeisesti maamme petoeläinkanta on saanut erittäin merkittävän lukumääräisen lisäntä - tarkoitan susikantaa. Bernhard Nordh kuvaa ankama elämää 1800-luvun Ruotsin lapissa kirjassaan I Marsfjällets skugga. Siihen kuuluvat jokapäiväisenä väarana mm. sudet. Lukeminen on myös Suomen sadekesään sopivia harrastuksia. Mainittu kirja kannatti kyllä lukea - paremmin kuin XP-manuaalit, sillä sieltä irtosi myös tärkeä tieto Suomen sodan ajoilta, tieto Runebergin runossaan kuvaaman Sven Duvan esikuvasta. Bernhard Nordhin mukaan hän on ollut sotamies Zakris Bång, joka haavoituttuaan siimettiin Uumajan sotilassairaalaan. Hän eläi sitten Ruotsin Länsipohjassa, avioitui, asui perheineen Lyckselesissä, josta myöhemmin muutti syvemmälle erämaahan. Rakensi talon Gaskeliteforsin lähellä, Ångermajoen etelärannalle vuonna 1827. Jo neljän vuoden

kuluttua hän jätti Bångnäsin ja siirtyi kauemmas erämaahan Hän oli Fjällbobergin ensimmäinen uudisasukas. Kuoltuaan hänet haudattiin Vilhelminan hautausmaahan. Otin tämän tiedon mukaan kirjoitelmaan paitsi Sven Duvan ja Porrassalmen taistelun takia, myös siksi, että kovin harvoin pääsen hyödyntämään skandien akkosia ä ja Ä.

Kirjoitan tätä perheen kannettavalla, josta on verkkoyhteys pöytäkoneeseen. Pöytäkoneesta taas on yhteys ulos, mm. Internetiin. Tässä kohtaa joudun toteamaan, että XP kaatui taas. Kahden koneen taloudessa, jos ei lasketa kotitalouskoneita mukaan, meillä on joko ristikaapeliyhteys tai langaton yhteys (langaton toistaiseksi vain Windowsissa). Kaapeliyhteys XP-koneeseen on ollut niin paljon ongelmia, että sitä voi pitää lähes käyttökelvottomana. Langaton yhteys on toiminut paremmin, paitsi juuri nyt. XP ei ensin tahtonut edes käynnistyä. Noin kymmenen minuutin kuluttua, jolloin en edes hyödyntänyt yhteyttä se näkyi pudonneen. Kun kävin katsomassa toisessa huoneessa, sieltä löytyi (sinänsä taloudellinen) musta ruutu. Kun kuitenkin haluan käyttää verkkoa myös kannettavalla, on pöytäkoneessa toimiva Linux Mandrake 9.2 osoittautunut hyvin luotettavaksi, sekä proxyna että paikallispalvelimena.

Niin että se XP:stä. Kerhoiltojen puitteissa varmaan tarjoutuu tilaisuus keskustella käyttäjärjestelmistä.

Verkkoyhteys koneiden välillä

Kaapeliyhteyden perustaminen kahden koneen välille ei ollut kovin vaikea tehtävä. Meillä on käytössä D-linkin kortit (DFE-650 ja DFE-650TX) sekä pöytäkoneessa että kannettavassa. Ohjaimet asentuivat Windowsissa (98 ja XP) muistaakseni ongelmitta. Ennen jaetun nettiyhteyden käyttöäkin kotiverkosta oli iloa

tiedostojen ja töiden siirtämistä koneiden välillä, siis joustavasta käytöstä. Linuksissa myös koneiden etäkäyttö toi mielenkiintoisen lisän. Kaapeliyhteys koneiden välillä on myös riittävä nopea.

Jos pöytäkone on käynnistetty linuksiin, myös yhteys kannettavasta ulos on vaiaton, nopeakin "laajakaistan" ansiosta. Kaapeliyhteys ei kaiyhanne enempää selvityksiä. Voihan siinä kyllä olla jokunen "pikku juttu".

Langaton kotiyhteys on ollut pitkään haaveenani. Olisihan se hienoa kuljeskella pitkin huushollia kannettavan kanssa ilman, että pitäisi vetää peräsiän oranssin väristä kaapelia.

Langattoman yhteyden perustamisessa oli tietenkin ensin hieman tutkimista. Ylöskirjaamattomana tavoitteenani oli selvittää asiat syyseurteen mennessä. Tavoite näytti ensin saavuttamattomalta. En millään ollut uskoa, että kannettavaan tarkoitettu kortti tai sen hallintaohjelma olisi viallinen. Olen kokeillut muutamia kortteja ja korttipaseja. Pöytäkoneessa on nyt Belkini 54Mbps ja kannettavassa Topcomin, 108 Mb/s, Skeyr@cer Pro Card 3054 (mielenkiintoinen nimi). Yhtenä haaveena on saada yhteys toimimaan myös linuksissa. En ole löytänyt ohjaimia. Tavoite jäänee haaveeksi, vaikka uskon kyllä, että on olemassa nörrötilaji "langattomat linuksikäyttäjät", kirjan "Apinoiden planeetta" mukaan "If there is one, there is another".

Muutamasta tietokonelehdessä (mm. Mikrobitti) on ollut apua. Kahden koneen taloudessa kelpaa ns. ad-hoc (koneesta koneeseen) yhteys ilman reitittintä. Hankintahinnaksi tulee korttiparin hinta lisäytenä kokeiluihin hakatun ajan yksilöllisellä kustannuksella. Toinen mahdollisuus olisi ns. strukturoitu yhteys. Kysyin perheen säilöntäekspertiltä, että mitähän sana strukturoitu olisi suomeksi. Vastaus tuli

välittömästi, jäsenlehti. Vastaus kuulosti jokseenkin oikealta, mutta kaivoihin kangistuneet aivot eivät saaneet termiä sopimaan tähän tilanteeseen. Niinpä kysyin, mitähän se tarkoittaisi tietotekniikassa. Vastaus tuli taas ilman havaittavaa hakuaikaa, reititetty. Mietin hetken, että onkohan vastuu kodin tietotekniikan toimivuudesta meillä sittenkään oikeissa käsissä. Olen varma, että säilömisvastuu on.

Nyt siis langaton yhteyskin kotikoneiden välillä on käytettävissä. XP toimii palomuurikoneena, jos toimii. Toimiessaan yhteys on ihan tyydyttävä suunnilleen kaikkialla huoneistossa betoniseinistä ym. huolimatta. En ole vielä kokeillut mikroaaltouunia ja kannettavaa samanaikaisesti keittiössä.

Elokuussa 2004
Hannu Haapasaari

P.s. Yritykseni kaivetta kääntäessä tämä kirjoitus on päätoimittajalleme langattoman kotiyhteyden kautta. Siis jos oit lukemassa tätä, on otettu asial, jonka merkitys ihmisikunnalle on jokamankin mittainen, mutta tiedetä erittäin sen jätännä.

Pehmeää dataa

- Tietokoneelle laaditun ohjelman tulee ensisijaisesti toimia oikein.
- Mitä tuo poika paasaa?
- Lukee läksyjään. Hän aikoo suorittaa

tietokoneen ajokortin

-Heh, ilman korttia saapuriin Masakin luennoi ammattikorkeassa materiaalioppia tuleville autonosien valmistajille ja narille varaosamiehille. Hän kertoi, että opiskeluaikoinaan aasi kävelymatkan päässä yliopistolta ja kun isällikään ei ollut autoa niin jäi ajokortti hankkimatta.

Vaiyattomuus. Vaiyattomuuden viehätyks alkua tuntua työläältä.

Istut koneesi viereesi ja mietit hartaasti, miten se nyt oikein rakentui albumiksi. Tie dät tehneesi homman kymmeniä kertoja, mutta nyt yhtäkkiä et maista, miten siirto tapahtui. Juot kupin kahvia ja huitaiset niin tietysti pelkkä kopioi ja siitä se taas alkaa, mutta hakusanat ja riittävät kuvaukset vievät aikaa. Vanhojenkin tallenteiden tageja pitäisi muuttaa osuvammiksi. Ei silloin aloittaessa voinut arvata, mihin suuntaan harrastus vie. Pikku videota hämää muistikuva on, että kansio sisältää samalla kameralla otettuja pötkiä.

Kuvia jää siirtämättäkin. Telineeseen mahtuu kyllä kortteja odottelemaan, mutta kiireessä sitä vaan ajattelee, että otanpa mukaan nämä; ei näytä olevan mitään niin tärkeää. Sattuneesta syystä kuvien arvo nousi ainutkertaisiksi. Varmuuskopiointia itselle ei oltu tehty, vaikka "aina" ennen ja kaikesta höperöstäkin. Olin kuitenkin lähettänyt serkulleni sähköpostitse kuvasarjan pröystäilläkseen: näin meillä. Hän oli säilyttänyt kuvani! Oho ja miksi - ja onneksi.

Kun saisi tallennustoiminnot arkistointieineen järjestyksiksi. Miten on toimittava, jos haluaa katsoa tai kuunnella ohjelman toistamiseen, koska joku jäi kaijelemaan ja sitä täytyy kaverien kanssa vielä kelata. Jo nyt on paljon julkaisuja, joita saa vain internetin välityksellä eikä se ole välttämättä paha juttu. En voisi kommentoida paperilehtien artikkeleita heti yhden luettuani. Tosin joku keskustelija murjaisi, että ko. nimimerkki, siis minä, on

erimielistä, ennen kuin he ovat mitään mieltä.

Nostralgiisena muistelen kotitietokoneiden kehitystä siltä ajalta, kun aloittelin. Liukuluvut ja grafiikka-nyttö tulivat mahdollisiksi, kun saatiin tehokas suoritin (386->). Yhden värin grafiikkaohjaimet, kuten Hercules aloittivat ja CGA (Color Graphics Adapter) oli ihme. Sitä seurasi EGA (Enhanced Graphics Adapter) ja VGA (Video Graphics Array) viimeksi mainitussa jo 640*480 pistettä. Siitä viisaasti eteenpäin? Esimerkiksi C-äänikasetin ja VHS-videon valinta aikoinaan osoittaa, että sopiva syrjäyttää tekniikkasakin parhaan standardin.

Niin huokaisi Pirkkalan isomummonikin.

- Ensimmäinen kihlattuni sanoi: Veret tuli man silmihini, kun näin sun ensin kerran, olit niin koria ja hoikan soria... mutta Pirkkala oli kohtaloni.

Helena Alapere

Linux livenä

Koska olen siirtynyt käyttämään Elisän homepna-nettiyhteyttä, on avautunut mahdollisuus entisen (hitaan) modeemiyhteyden sijasta käyttää nopeampaa (256 kb) verkkoyhteyttä. Mainoksissa tätäkin kai kutsutaan l saajakaistaksi. Kustannuksia tuli tietenkin lisää. Olen hyödyntänyt uutta mm. imuroimalla joitakin live linuksien iso-imageja

ja niistä tehnyt käynnistyviä CD-levyjä.

Etsintää ja tutkimista

Netistä löytyi googlen haulilla sivusto distrowatch. Sen osoite on <http://www.distrowatch.com/>. Sivulle on koottu ehkäpä noin sata linkkiä linux-distroihin. Osasta on myös tiivis kuvaus tällä sivulla, loppuista linkin takana, omalla sivullaan. Koska tuolla mainitsemaillani laajakaista nopeudella iso-imagien imurointi kestää esimerkiksi 6-8 tuntia, on osa tarjonnasta vielä tutkimatta ja varsinkin kokeilematta.

Tutkimus on vakavan tieteellinen, ei missään tapauksessa pelkkää huvia. Tarkoituksena on muun muassa löytää helppo ja monipuolinen live-linux ainakin seuraavien ominaisuuksin: toimiva graafinen käyttöliittymä, toimiva nettiyhteys, mahdollisuus muutamien ohjelmointi- ja skriptikielen käyttöön ja mahdollisuus järkevästi käyttää OpenOfficea, linuxin toimistosovellusten uranuurtaja. Asiaan vihkiytymättömälle tarkemman, että termi live tarkoittaa minulle esimerkiksi CD-romilta toimivaa linuxia joka ei (kovin paljon) tarvitse tietokoneen kiintolevytilaa. Salkkumikroni on hieman abstrakti.

Tähän mennessä olen kokeillut vaihtelevalla menestyksellä seuraavia: Gentoo, Adios, PCLinuxOS, Mandrake Move, Knoppix ja gnoptix. Kokeiluista kolme viimeksi mainittua ovat täyttäneet odotukseni parhaiten.

Vaikeuksia

Olen ajatellut, että pienellä levytilalla varustetussa kannettavassani voisin käyttää Windowsin lisäksi live linuxia. Nyt siinä on Mandrake 9.2 samoin kuin pöytäkonessammekin. Knoppix 3.4 asentui lähes ongelmitta kannettavaan. Hiiri ei

suostunut toimimaan ollenkaan. Olin jo vähällä hylätä distron mutta huomasin, että käyttöksen voisi käynnistää myös komennoilla knoppix26 (**). Kernelillä 2.6.6 varustetussa versiossa hiirikin toimi. Toinen ongelma oli näppäimistö. Skandit löytyivät hakemisen jälkeen, ei tosin tavanomaisella tavalla. CD-romin käyttämistä johtuva hitaus, ominaista kaikille live käyttöksille, ei sen sijaan ole korjattavissa. Levytilan säästämisen hintana ongelmaa on ehkä siedettävä. Ehkäpä tällaiset käyttöksat sopivatkin tilapäiskäyttöön tai kokeiluihin, eivät vaadi kiintolevyjen osiointia.

www.knoppix.org

"Yllättävän" ongelman ratkaisu

Aloitin tämän tekstin kirjoittamisen tietenkin OpenOfficen teksturilla Knoppix:issa, kokeilumielellä. Tarkoituksena oli jatkaa työtä jossain muualla, esimerkiksi Wordilla Windowsissa. Teksti piti siis tallentaa myös kannettavan windows-levylle. Ei onnistunut (jää tutkimista). Siispä Knoppix:in hakemistoon tallennettu teksti piti kopioida windows-levylle. Ei onnistunut sekään, ei myöskään levykkeelle tai muistitikulle (jää tutkimista). Kun tekstin alkuosa kirjoittajan mielestä kuitenkin oli korvaamattoman arvokas, mietin lisäkeinoja. No tietenkin ftp-siirto pöytäkoneelle! En vain löytänyt graafista ftp-ohjelmaa, kerro, jos tiedät, millä nimellä se mahdollisesti löytyisi. Kommentoikunassa sain merkkipohjaisen ftp-ohjelman käyntiin. Kävin välillä availemassa linuxissa (Mandrake 9.2) toimivan pöytäkoneen palomuurin lukituksia ja siinä

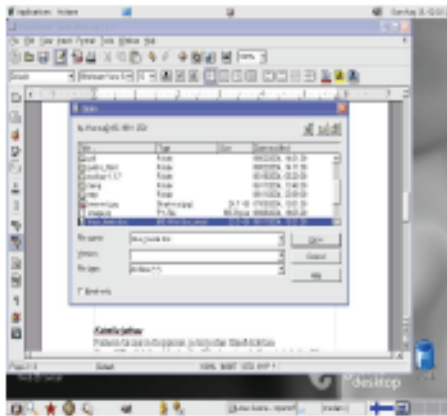
tiedoston sinne. Olen nyt kirjoittanut tätä jonkin aikaa kannettavan Word 97:llä Windowsissa.

Gnoppix'in kokeilu

Gnoppix'in graafisena käyttöliitymänä on gnome. Päätin jatkaa seikkailua kokeilemalla myös sitä. Kokeilu sisälsi tavanomaisten nettiyhteyksien ja suomen kielen valinnan lisäksi tämän kirjoituksen editoinnin.

Kirjoitelma on tallennettuna pöytäkoneemme (192.168.1.252) hakemistoon /home/hannu. Kokeilin saiskinko avattua kirjoitelman pöytäkoneelta kannettavaan suoraan ftp-yhteyttä käyttäen. Siis (gnomen toimintoa actions->take screenshot hyödyntäen) näin

Onniskuihin sekin.

Kokeilu jatkuu

Palasin takaisin Knoppixiin ja kirjoitan tässä kohtaa OpenOffice 1.1.1:n tekstuurilla. Windowsissa tallensin tekstin C-levyn hakemistoon mifa. Kopioin tekstin hakemistoon /home/knoppix hakemistosta /mnt/bdal/mifa. Kopiointi sujui tähän suuntaan ongelmitta. Tallentaminen suoraan tuonne windows-levylle ei näytä onnistuvan, joten myöhemmin on taas tehtävä edellä kuvailtu monimutkainen ftp-kierros.

Mutta entäpä ssh-yhteys pöytäkoneelle? Teinpä siis kirjoitetun ja knoppixiin tallennetun tekstin ftp-siirron pöytäkoneelle. Kas kun en ennen huomannut kokeilla ssh:tä, vaikka tosin esimerkiksi Tukholmasta en tuota ssh-yhteyttä olisi pystynyt ottamaan, joten ei kai ftp-kokeilu ihan turha ollut. Otin ssh-yhteyden käyttäessä ensin vähän ruusuamassa pöytäkoneen palomuuria. Yhteyden otin komennolla ssh hannu@192.168.1.252, jonka jälkeen tietenkin kysyttiin pöytäkoneen käyttäjän hannu salasanaa. Yhteyden muodostuttua komensin pöytäkoneelta OpenOfficen teksturin käyttäen (komennolla oowriter). Sieltä käynnistyi OpenOffice 1.1.0. Pieni ero versioiden numeroinnissa ei haittaa kirjoittamista, kun tämä teksti ei sisällä mitään eksoottista, aihetta ehkä lukuunottamatta. Jatkan siis tässä tekstissä kirjoittamista kannettavalla käyttäen pöytäkoneetta verkon läpi. Kumma kyllä, kannettavan CD-rom, joka kirjoitassani kävi vähän väliä, on nyt ollut pitkään ihan hiljaa. Kannettavanihan toimii nyt päätteellä, kaikki tapahtuu pöytäkoneellamme ja sillähän on paremmat resurssit kuin live CD:ltä toimivalla Knoppixilla. Tässä kohtaa on ehdottomasti suoritettava välitalennus. Teen sen nyt. Tehty. Mitä siis tein. Komensin pöytäkoneessamme olevaa oowriteriä, että 'paas tallentain' ja se teki sen mukisematta. Jos nyt luet tätä tekstiä, tiedät että homma on muutoinkin onnistunut.

Näyttää siltä, että kotiyserkkoa käyttäen kannettavassamme voisi olla pelkkiä live Linux Windowysin lisäksi. En kuitenkaan vielä tällä istumalla rohkene hävittää kannettavassamme asentamaani Mandrake 9.2:a, vaikka pienen kiintolevytilan hyödyntäminen pelkästään windowsissa houkuttelee. Kiintolevyn koko kapasiteetti, 6 GB, on kovin niukka kahdelle käyttäjälle.

Tarkkaavainen lukija huomaa, että kirjoitelman sisältö on paikoitellen joutunut hieman syrjään live-linux teemasta ja Knoppixin kuvailusta. Jos innostut kokeilemaan live-linuksien eri paketteja, huomaat, että parhaiten tietoa saat juuri itse kokeilemalla. Tavanomaisen kiintolevylle asentamisen vaihtoehtona live-kokeilu on ainakin harmitonta. Voipa olla, että se on myös opettavaisia.

Elokuvissa 2004
Hannu Haapasaaari

P.s.(**)
Knoppixin käynnistyksessä on mahdollista asettaa käynnistysparametreja, kun käynnistyminen hetkeksi pysähtyy odottamaan mustalle ruudulle kehottimena boot. Paina siinä funktionäppäintä F2 tai F3, jolloin näet pelkistettyjä ohjeita. Minun käynnistyskomentoni oli knoppix26 myconfig=scan. Tällä komennolla otetaan käyttöön kernel 2.6.6 ja tallennetut asetukset haetaan tässä tapauksessa kiintolevyltä. Jos tallennat asetukset myös levykkeelle, käynnistysrutiini löytää ne em. komennolla vierasmallakin koneella (levykeeltä).

Kun työtila ei riitä monitorin näytöllä

Risto Korhoo

Pääsin joka vuosi sitten Pirkkalan lentoasemalla näkemään kahden tietokone-monitorin yhtäaikaista käyttöä, hiirellä oli mahdollista raahata esim. avoinna oleva ohjelmaikkuna viereisen monitorin näytölle. Siihen aikaan ei itälläni vielä ollut tarvetta moiseen viritukseen.

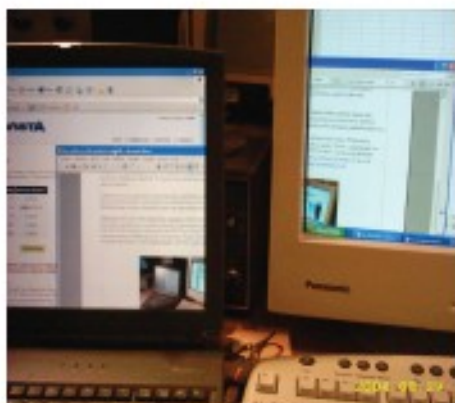
Nyt kun olen tehnyt joidenkin yhdistysten ja yhteisöjen kirjanpitoja eläkepäivieni ajankuluksi, olen joutunut usein tulostamaan Excelin taulukoita ja niistä lukemaan asioita ja syöttämään edelleen Wordiin tai kirjanpito-ohjelmaan. Alt + Tab -komennolla pääsee tietenkin katsomaan vuorotellen kahta ikkunaa tai ne voi pienentää sopimaan yhtäaikaista monitorin näytölle, mutta se on aika ahtaan tuntuista työskentelyä ajatellen. Olen myös kokeillut katella kannettavaa tietokonetta Exceliä ja pöytäkoneesta Passelia, se kyllä toimii, mutta tietojen siirto ei onnistu näiden kesken kovin helposti.

Sitten luin Mikrobitin 8/2004 –numerosta jutun ”Lisää työtilaa, kaksi näyttöä samaan mikroon”. Siinä selvitetään kuinka kaksi erillistä monitoria tai yksi monitori ja televisio kytketään mikron perään käyttäen näytönohjainta joka tukee kahta näyttöä. Televisiota voi käyttää toisena näyttönä, mutta sen kuvatarve on heikompi kuin tietokone-monitorin ja samankokoiset näytöt ovat mukavampia käytössä. Minun PC:ni näytönohjain (ASUS V7100PRO v1.01c GeForce2 MX400 A) ei kuitenkaan tue kahden monitorin yhtäaikaista käyttöä. Tietokonekaupasta saisi 74 eurolla kahta näyttöä tukevan näytönohjaimen mutta tällöin pitäisi työhuoneessa olla vielä yksi monitori lisää.

Lehtijutun lopussa mainittiin olevan kuitenkin mahdollisuus käyttää kahta näyttöä ilman sitä

takevaa näyttöohjainta. Lisinäyttönä voi käyttää myös esim. kannettavan tietokoneen näyttöä.

Edellytyksenä on että molemmat koneet ovat vanustettuja verkkokortilla ja kiinni paikallisverkossa.

MBnetistä vain imuroidaan MaxiVista –niminen ohjelma joka ikään kuin huijaa Windowsin luulemaan että käytössä olevaan koneeseen on asennettu toinenkin näyttö.

Demo –ohjelmalla voi kokeilla 30 vrk

Lisenssit maksavat 1 kpl \$49,95 ja 2-4 kpl \$39,95 kukin. Lisenssejä tarvitaan jokaiseen mikroon (Maksimissaan 3 monitoria).

Kokeilin ohjelmaa ja se tuntuu toimivan hienosti ja tietoja on helppo kopioida sovelluksesta toiseen.

Linkki MaxiVistan kotisivulle:
<http://www.maxivista.com/>

Puheenjohtajan pulinoita:

Tervehdys hyvät jäsenet. Kesä on ohi ja syyskuun illat pimenevät yhä aikaisemmin. Jälleen on aika aloittaa syksyn kerhoillat. Hallitus istui nelijäsenisenä elokuussa ja pötkäili syksyn ohjelmaa. Päädyimme kakkossivulla olevaan suunnitelmaan. Siitä muutama sana seuraavassa:

Kerhoillat aloitamme 9.9. kokoontumalla Sampolaan ja viettämällä keskusteluiltaa. Mifa tarvitsee lisää kotisiyu tilaa. Sitä hankkiaksemme tilasimme kesän alussa MikroBitti -lehden. Tilauksen yhteydessä saimme MikroBitiltä 50Mb siyu tilaa. Keskustelua illan aikana mm. siyuston käytöstä, lehtien kierrätyksestä jäsenien kesken, kuinka jäsenet voivat hyödyntää Mifan siyuja.

Seuraavana kerhoiltana teemme excursion TeliaSoneran tiloihin Tampereella. Soneran aikatauluista johtuen kokoontumme jo *kesäviikko iltana* 22.9. Heikki Salo (tai sijainen) on luvannut kertoa Soneran tarjoamista palveluista kotitietokoneen käyttäjille sekä muustakin Soneran toiminnasta.

Syysretki on jälleen suunnitelmassa 9.-10.10. Siitä lisää myöhemmin.

Syyskokous pidetään lokakuun toisena kerhoiltana 21.10. Kokouksessa käsitellään kerhon sääntöjen pykälässä kymmenen määrätyt asia. Korkean Risto on luvannut kertoa kokouksen jatkoksi internetpuheluista. Digitaalikuvaaminen lisääntyy edelleen. Panu kertoo aiheesta 4.11.

Lauantaina 20.11. Mikrofan tekee kokopäivän retken Lahteen ja Radio museoon. Retkelle lähdetään bussilla niin, että olemme perillä kello 11.00. Museon henkilökunta on luvannut kierrättää meidät

muse on tiloissa ja esillä näyttely. Kerho kustantaa bussimatkan ja museokäynnin. Muut matkakulut on jokaisen itse kustannettava.
Jälleen on poikkeava kokoontumisilta, kun kokoontumme *perjantaina 3.12.* Rjeiolan linux -luokassa. Hannu on luvannut esitellä 'live' linuxoja.
Ennen joulua *perjantaina 10.12.* on tarkoitus kokoontua perinteiseen pikkujoulun viettoon. Paikka on vielä hakusessa.

Seuraatkaa Mikrofanin kotisivuja. Siellä tiedotetaan mahdollisista muutoksista kerhoilloissa ja tapaamisissa. Hyvää alkanutta syksyä. Nähdään kerhoilloissa.

pj. Markku

Seuraavassa numerossa mm:

Skype – puheluja yli internetin
Messenger – kuvia ja puheluita yli internetin